

PROGRAMMA JtW

JongTheaterWerk
Programmatie
Vandaag

Voorstellingen door jonge theatermakers

- 13u30 HET WEER-ZIEN T.O.V.
- 13u30 OH DAD Ill.
- 17u00 BLA BLA BLA ALLÉ GE WEET WEL Post-T
- 17u30 HET WEER-ZIEN T.O.V.
- 17u30 OH DAD Ill.
- 18u30 TRISTAN & ISOÏDE Post-T
- 20u00 HET VERMOEDEN Ill.
- 20u30 NIEN STRIPUS Post-T
- 20u30 BLA BLA BLA ALLÉ GE WEET WEL Post-T
- 20u30 ZOMERGASTEN Ill.
- 22u00 HET VERMOEDEN Ill.
- 22u30 TRUTH OR DARE Post-T
- 22u30 TRISTAN & ISOÏDE Post-T
- 23u30 TT Ill.
- 24u30 DE EMBRECHTSEN Post-T

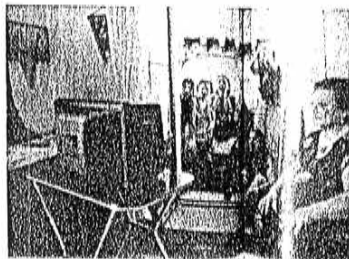
DONDERDAG 5 AUGUSTUS 1999

T.O.V. = OOSTENDS VARIETE THEATER
POST-T = OUD-POSTGEBOUW
ILL. = DE ILLUSIE

DAGKRANT

Theater aan Zee

!!! Met de laatste programmawijzigingen

Jong theaterwerk

POST-T

BLA BLA BLA Allé ge weet wel

Lies Coucquyt en Els Van Den Bulck

"Bla Bla Bla" is niet meer... Het is te zeggen: niet meer als titel van het gebrachte stuk. Graag wat theaterervaring opdoen in de vakantie, maar de inhoud van je stuk nog niet weten en dan maar vlug een titel opgeven: het gebeurt bij jong talent. Ondertussen is het allemaal heel wat duidelijker geworden. "Bla Bla Bla Allé ge weet wel" is voortaan de groepsnaam van de twee meiden Lies en Els. Wat ze nu gaan "proberen" is "Champandongo". Voor de niet-kenners: het gaat hier om een gerecht. En om de verwarring - buiten onze wil - nog iets groter te maken, het stuk zelf gaat over twee zussen. Zussen die altijd van elkaar weg willen maar het nooit echt doen... Zelfs niet als het ophoudt met regenen... Lies Coucquyt volgde zes jaar Muzische vorming in Antwerpen en studeert momenteel het eerste jaar Medium film in de Academie van Gent. Els Van Den Bulck speelde vorig jaar reeds bij Morrend Volk op Taz en zit nu in haar derde jaar kleinkunst op Studio Herman Teirlinck. Inspiratie werd gezocht en gevonden in "Rode Rozen en Tortillas" van L. Esquivel. Naar verluidt zijn de twee actrices zelf erg benieuwd naar het resultaat. En zij zijn niet de enigen...

17u en 20.30u. - Post-T: H. Semuyslaan 18 Toegang 100 BEF

DOORLOPENDE EXPO

In de ontmoetingsruimte van het Postgebouw loopt de permanente tentoonstelling "Masker van de Ziel". Veertien beekende kunstenaars hebben er de voormalige loketten omgebouwd tot echte kunstokjes. Aan loket 10 worden er op uw verzoek artistieke postkaarten naar uw eigen adres verstuurd.

T.O.V.

T OOSTENDS VARIETE THEATER

HET WEER-ZIEN

"Liefde is de rode draad in ons leven". Vanuit dat standpunt vertrok Raven Ruëll, een derdejaarsstudent toneelregie aan het Riis, om Het Weer-Zien te schrijven. Het stuk is gebaseerd op teksten uit Elisabeth II van Thomas Bernhard, waaraan Ruëll eigen inspiratie toevoegde.

Een chagrijnige oude man vertelt over zijn onmogelijke liefde voor een heel jong meisje. Gaandeweg in de voorstelling zal hij ook commentaar leveren op de situatie in zijn fictieve land, waar het fascisme groeit.

Deze misantropie leeft enkel voort op zijn cynisme en zijn verfieltheid op het meisje.

De voorstelling wordt stevig ondersteund door muziek. Het personage van de bejaarde wordt gespeeld door Alwin Pulincx, een derdejaarsstudent aan het Conservatorium van Antwerpen.

13u30 en 17u30 - Variététheater - 100 BEF

Tijdens dit festival bent u mee de jury. Geef voorstellingen en acts die u ziet een waarderingscijfer tussen één en tien. Een stembijlet met meer informatie kan u terug vinden op de omslag: de stembijletten worden ten laatste op zaterdag 7 augustus om 10 uur verwacht in Toerisme Oostende, Monacoplein 2, B-8400 Oostende.

TRUTH OR DARE

Veva De Blauwe en Sara Vertongen

Twee vrouwen komen door een toevallige gebeurtenis vroeger dan ze willen terug samen. Zijn het oude hartsvriendinnen? Aan hun onderling bekechten te horen, afesziens niet. Halfzussen of zussen dan? Aan de pot die in het midden van de kamer staat te oordelen wel. Hoe in zo'n situatie met elkaar spreken? Via halfslachtige omwegen of recht op het doel af?

De relatie tussen twee mensen is al meer dan eens beschreven en toch blijft ze vragen oproepen. Deze vragen zijn hier samengesmolten tot het stuk Truth or Dare.

Sara Vertongen en Veva De Blauwe studeerden samen aan Studio Herman Teirlinck. Daarna besloten ze om samen een project te starten waarvan dit stuk het resultaat is. Zij waren al laureates van Taz'98.

22u30 - Post-T - H. Semuyslaan 18 - 100 BEF

de ILLUSIE

(Ill.)

ZOMERGASTEN

Elk jaar opnieuw komen dezelfde "zomergasten" samen op hetzelfde domein ergens in Rusland. Dit keer bevinden ze zich op de vooravond van de Russische Revolutie. Conservatief en progressief denkend Rusland zitten hier letterlijk tegenover elkaar om hun vakantie door te brengen.

Het resultaat is een discussie tussen de conservatieve intelligentia en revolutionairen, tussen het blasé en de eerlijkheid.

De waarde vragen omtrent het leven worden op zijn scherpst gesteld in een sfeer van angst en van hoop, terwijl op de achtergrond de omwenteling onvermijdelijk nadert.

"Zomergasten" is een productie van het Conservatorium Brussel.

20u30 - De Illusie - de Smet de Naeyerlaan 19 - 100 BEF

Straattheater Festival:
Op dit schema kan u terugvinden
waar de verscheidene acts plaatsvinden

[Performing Arts Festival]

**Deelnemers Straattheatercircuit (PaF)
Rangschikking per locatie**

1.	Ter Wille	levende poppen
2.	—	—
3.	Tunta'k	Tsigane, muzikale act
4.	—	—
5.	Fabula Rasa	luchtverhalen
6.	—	—
7.	—	—
8.	Lance Spring	dance
	Filip De Meyer	mime
	Cneut en Gants	folk
	Jasmine Van de Maele	Zuid-Amerikaanse muziek
9.	Sarah en Steven	Poppen in Muziekdoos
	Sven Roelants	circustheater
10.	Johan Luyckx	mime
11.	R & F van de Fonteyne	klassiek en folk
	Dado	ballonnen
	Mr Fish	geketend, ontketend ?
12.	—	—
13.	—	—
14.	Laure Dermaut	viol
	Bart Jacquet	folk
15.	—	—
16.	—	—
17.	Rhythm Wicker	vatenpercussie
	Dominik Messiaen	goochelen
	Sercu, Samyn, Janssen	mensen poppen
18.	—	—
19.	Xu Yang	marionetten
	Armando Dios	cabaretmuziek
20.	Sammy Van Cauteren	popmuziek
	Gerard Claes	mime automaat
	Peter Butseraan	meezingers

14-18u

De locaties zijn gerangschikt per nummer terug te vinden op het plannetje
aan de achterzijde van de omslag.

In geval van regen enkel optredens op de locaties 11, 14, 17, 18, 22

Tijdens dit festival bent u mee de jury. Geef de voorstellingen en acts die u ziet een waardingscijfer tussen één en tien.
Een stembiljet met meer informatie kan u terug vinden op de omslag.
De stembiljetten worden ten laatste op zaterdag 7 augustus om 10 uur verwacht in
Toerisme Oostende, Monocaplein 2, B-8400 Oostende.

Mededeling voor schrijftalent!

Als u de drang voelt om een intelligente opmerking, een blitse reactie of een doodgewone functionele mededeling neer te pennen en u wil bovendien dat iedereen die naar TAZ komt leest wat u kwijt wil, dan mag u nu blij zijn en verder lezen! Indien u zich aangesproken voelt, neem dan op tijd contact op met onze redactie (zie colofon). Onze deadline is middernacht m.a.w. wat u voor die tijd proper aflevert (lieft in een Word-bestand op diskette), heeft een goede kans om de volgende middag afgedrukt te worden. Hopelijk voelt u zich al 'in uw gat gebeten' en reageert u onmiddellijk.

DONDERDAG 5 AUGUSTUS 1999

**FESTIVAL
KOORTS:**

VANDALISME

De Spaanse jongens van Xarxa - die gisteravond het vuurspektakel 'El Foc d'Ensor' brachten - stonden er woensdagochtend betueterd bij. Hun vrachtwagen, geparkeerd aan het Leopoldpark, werd met ingestlagen ruiten aangetroffen. Geluk bij een ongeluk: het ging om puur vandalisme. Niets werd gestolen.

GRACIAS ENSOR

Xarxa Theatre is overigens een trouwe gast op TaZ. De troep uit Valencia bestaat uit 15 'pyromanen' en dansers. Eigenlijk liep het dit jaar een beetje uit de hand met hun programma, maar in de goede betekenis dan. Toen de vuurwerkmakers zich verdiepten in de werken van Ensor en het TaZ-thema 'Maskers van de Ziel', raakten ze zo geïnspireerd, dat de aanvankelijke aanpassing van hun voorstelling 'El Foc del Mar' (die te zien was op TaZ), stilaan uitgroeide tot een zelfstandige en rijke productie, die El Foc ver oversteeg. Met die nieuwe productie 'Le Bal des Rats morts' zullen ze nu hun volgende seizoen door Europa reizen. Gracias señor Ensor! Gracias TaZ!

DERDE KEER, GOEDE KEER

Bronstig Veulen was effejes de grote twijfelaar van TaZ. Hun voorstelling van maandag zou eerst plaatsvinden in het Postgebouw, waarna in extremis werd gekozen voor de Lafayette. Wat uiteindelijk niet doorging toen vlak voor het aanvangsuur werd vastgesteld dat er teveel lawaai was. Er werd opnieuw aan de Post gedacht, maar dinsdagavond ging de voorstelling plots wel door in de Lafayette. Althans: het eerste deel. Voor het vervolg diende het publiek zich naar het zaaltje in Post-T reppen. Eh, we bedoelen maar: als er al eens een foutje in onze aankondigingen sluip...

— INTERVIEW —

De Embrechtsen en toevallige toestanden

“Wij zijn een groep dramatische pateekes”

In de programmabrochure aangekondigd als “De Embrechtsen en toevallige toestanden”, heeft de voorstelling door Pieter Embrechts (de enige Embrechts in het gezelschap) en Blazers zonder Bläzers ondertussen een andere naam gekregen: “De Bel-angst-elling”. Een tof groepje Antwerpenaren dat zichzelf cryptisch omschrijft als “professionele vrienden, vriendschappelijke profs en dramatische pateekes”. Aan u de keuze om te bepalen wat het meest de waarheid benadert.

Dagkrant: Jullie zijn met zijn achten en brengen een voorstelling die wordt omschreven als muziektheater. Hoe is dat in zijn werk gegaan?

BzB: Pieter heeft ons opgebeld... en eigenlijk heeft TaZ ons ook gecontacteerd.

Pieter: In '97 stond ik met mijn zus en broer op TaZ en buiten het feit dat het toen gewoonweg zeer fijn was, hebben we ook een prijs gewonnen. Ik ben hier nadien elk jaar geweest; met steeds een andere bezetting wel te verstaan. Op de benefietvoorstelling ten voordele van Studio Herman Teirlinck, dit jaar gehouden in de Bourlaschouwburg in Antwerpen, hebben we met ons achten een stuk van een kwartier gebracht. De voorstelling van vandaag heeft daar uiteindelijk slechts een klein stukje van overgenomen maar de idee van “De Bel-angst-elling” is daar wel ontstaan.

Dagkrant: Opkomen voor een Studio in nood... Zie je theater voornamelijk als een medium om een boodschap over te brengen en een statement te maken of moet het vooral fun zijn?

Pieter: Voor wat de benefietvoorstelling in de Bourla betreft, was het brengen van een boodschap wel belangrijk ja, omdat we wisten dat er ook enkele politici in de zaal zouden zitten. De geschikte plek dus om aan de bel te trekken voor een Studio die door allerlei absurde misverstanden geen subsidies meer trekt. Hier is dat minder noodzakelijk. Theater moet sowieso fun zijn, maar het moet ook kunnen raken. Het gaat er om het juiste evenwicht te vinden.

Dagkrant: Als de man op de straat je nu zou aanspreken en vragen naar de inhoud van jullie stuk, wat zou je dan antwoorden?

Pieter: Wel, moeilijke vraag hoor, maar ik ben dan ook nog niet goed wakker... Het gaat voornamelijk over taal, over denken. Het denken in zijn vele facetten. Het denken dat verwacht, je overvalt, er gewoonweg is, de dagdagelijkse gedachtestroom van een man die op de bus zit te wachten... Ook de liederen zijn gebaseerd op taal, maar ook op situatie. De liedjes bevinden zich ergens tussen het spelen van een scène en het zingen zelf. Dat is iets wat weinig gebeurt.

Dagkrant: Een vraagje voor Blazers zonder Bläzers. Jullie hebben je in dit stuk ‘enkef beziggehouden met de muzikale arrangementen?

BzB: Ja en nee. Uiteindelijk zijn we ook wel met de teksten bezig geweest aangezien de muziek uitdrukking dient te geven aan de woorden. Ook zit er een stuk bij dat erg associatief is en dat doen we dan ook hé: muzikaal associëren.

Dagkrant: In het stuk zeg je iets over hoe het velletje op de warme chocolademelk je irriteert...

Pieter: Ik vond het een mooi stukje tekst dat aansloot bij wat ik wilde zeggen; over hoe je nooit alles in de hand kunt hebben. Zoals gisteren: we moesten vijfenveertig minuten wachten op een muzikant en het duurt dan wel even vooraleer je de gunst van het publiek hebt herwonnen. In het stuk komt de man thuis en staat er plots chocolademelk voor zijn neus, hoewel hij misschien wel heel andere plannen had.

Nog elke avond rond middernacht in het Postgebouw – Toegang 200 BEF

Jummoo:

“We hebben de juiste formule gevonden”

Woensdagavond. Voor de derde keer op rij zit ik in het Oostends Variété Theater in de Christinastraat. Op het programma een hilarische combinatie: ‘Rocker’ Ron de Rauw en ‘rigoureuze’ Rik, een klassiek gevormd pianist. Dit duo bracht covers uit de jaren zeventig: Nights in white satin, Light my fire, Proud Mary, Minnie the moocher etc. moesten er allemaal aan geloven. Ik ben dan wel pas in 1975 geboren maar De Préhistorie is mij niet onbekend. Ik moest en zou weten wat voqr kerels achter de naam Jummoo schuilgaan.

Dagkrant: Met welke beroemde vrouw zouden jullie eens de nacht willen doorbrengen?

Ron: Jullie of apart? (hihi)

(Rik overpeinst lang)

Ron: komaan hé Debonne zeg! (kijk op zijn horloge)

Rik: Ze moet alleszins integer zijn.

Ron: Ik weet het al!

Rik: Anje de Boeck, peins ik.

Ron: Bekende vrouwen hé? Patricia Arquette!!!

Dagkrant: Zouden jullie in staat zijn om als...

Ron: jaja, wij zouden zeker in staat zijn!

Dagkrant: ...om als beroemdheden door het leven te gaan?

Ron: pff!

Rik: Ik heb daar geen zin in. Absoluut niet.

Ron: Och 't is zo...wij willen vooral ons eigen blijven. We hebben afgesproken dat we stoppen als we het niet graag meer doen. We hebben alle twee al zoveel gedaan in de wereld van theater dat vanaf het moment dat het ons echt tegensteekt we er echt wel mee kappen.

Dagkrant: Een miljardair vraagt jullie om 1 jaar lang niets meer uit te richten op het vlak van theater, muziek, etc. Hoeveel zou hij jullie hiervoor moeten betalen?

Ron: Dat hij zijn gekk bijhoudt.

Rik: Het is kwaliteit van het leven hé... Het zit gewoon juist nu...we hebben de juiste formule gevonden.

Dagkrant: Hoe zijn twee totaal verschillende types als jullie eigenlijk samengekomen?

Ron: Wel, ik ben eigenlijk pianolessen gaan volgen bij Rik en we kwamen nogal goed overeen. Weet je, je kan dit alleen samen doen als je elkaar graag ziet...en ik zie hem graag...maar je moet nu niet meteen iets anders gaan denken hé... want die vraag hebben ze ons ook al eens gesteld.

Dagkrant: Waar ligt de link bij jullie tussen theater en muziek.

Rik: 't is spekerie...relativeren...vooral onszelf zijn. We gaan ne keer serieus zijn nu (kijkt naar Ron)...we mikken altijd op de kwaliteit van de muziek. Dat staat voor alles. Als de kwaliteit van de humor, die we verzinnen tijdens repetities, niet voldoende is, dan wordt hij afgevoerd.

Ron: En onze maatstaf is vooral onszelf. Op een bepaald moment is Rik Mozart aan het spelen en ik begin daarop te tsjilpen (tsjelp...tsjelp...) en hij lag plat van 't lachen. Op zo een moment beslissen we om dat in onze show te houden.

Dagkrant: Zit er ook nog improvisatie in jullie show?

Ron: Meestal wel hé, jaja.

Rik: We hebben een vast kader zodat er geen gaten kunnen in zitten. We permitteren ons natuurlijk, als het goed zit, om uit den bol te gaan hé.

Rik: 't is vooral plezant om mekaar zo eens den duvel aan te doen, hé.

Ron: We geven heel veel energie, maar we krijgen ook heel veel energie van het publiek terug.

Dagkrant: Een optreden aan een kampvuur of een show in het casino?

Ron: Oh, mij is dat eigenlijk om het even. Vanavond waren er 180 mensen, denk ik, maar de eerste dag van de Gentse Feesten speelden we voor 25 man maar de sfeer was keigoed!

Dagkrant: Wat is de toekomstmuziek?

Ron: We zien wel. We gaan niks forceren. Het boept! Tegenover de jaren daarvoor...

Rik: We hebben wel afgesproken dat we er voor gaan. We hebben ons een professioneel voornemen genomen: Jummoo mag gaan.

Ron: Het belangrijke is dat we heel goede vrienden zijn.

Vrijdagavond is er nog een Jummoo-special om middernacht in de tent van circus Ronakto.

Nachtwerk:
Kristof
Van Perre,
075-93.17.54

Hoofdredactie:
Ward Hulsemans

Redactie:
Dirk Gils,
0495/226773
Bart Vermeer,
0454-25.00.11
Els Jacobs
Debbie Esmaans
Nathalie

Layout concept:
Bram Ollieuz

Niets uit deze
publicatie mag op
enige drager
worden
verspreid
zonder de
uitdrukkelijke
schriftelijke
toelating van
de makers

V.U.:
Dries
Vermeersch,
Kievitstraat 3,
8400
Oostende

Wat een dag!

Tegader aan Zee (2)

DONDERDAG 5 AUGUSTUS 1999

Het zijn vermoeiende dagen. De zon is weer doorgebroken en de stad is in de ban van het jonge (theater)geweld. We zijn lui, een beetje overdonderd ook door het aanbod en de verscheurende keuzes: naar Circus Ronaldo of naar New York, naar Kama en Herr Seele of naar Volop, naar Ronaldo of naar Kama? Maar in Oostende kan er altijd iets onverwachts gebeuren en zo was het ook.

Na dat beetje tegenvaller van het trio van Lierde-Van Boxstael-Corevits wilden wij het Brussels conservatorium toch nog een herkansing geven (kom eens terug in september...). New York! Kennen wij nog een uitdagender titel, nee. Dus begaven wij ons weer naar het café-chantant in de Vlaanderenstraat. O ween even leek het alsof de video het niet zou doen (die eeuwig overkill van de techniek voor iemand die gewoon een verhaal wil vertellen, Bartje toch).

Wij hebben te doen met Bart van Lierde, hij kan een aardig stukje zingen maar laat hem geen verhaal schrijven. Het verhaal van zwarte Willy die met zijn kibbelende pa en ma in de blokken van de Harlemse Haard woont is een tearjerker die om tongue in cheek schreeuwt. Waarom ook altijd dat depayement. Als je een goeie smartlap wil vertellen dan speelt die niet in NY maar in Neerouteren waar een koppel werklozen een zoon heeft die probeert mee te doen aan de Sound-Mix-Show in zaal de Kring, maar toch niet in het Apollo Theatre. En dat zou ook niet misstaan hebben in het Variété Theater want ze werken daar wel meer met vedettes uit het SMS-circuit, hoe denkt gij anders dat zij hier een parel hebben kunnen bijsteken aan de culturele kroon van Oostende. Ja, je kan wereldberoemd worden in Oostende.

Dinsdag dus en de pech bleef ons maar achtervolgen. Een wolkbreuk dreef ons onder de bescherming van een inderhaast geconfectioneerd jasje uit een vuilniszak naar Hotel du Parc (sorry, waar is de vestiaire?). We zaten daar nog maar pas of wij keken recht in het bakkes van Roy Foudree. Roy foydree, van de Woostergroep, jawel! Roy was op weg naar Circus Ronaldo, tussen twee repetities bij Victoria door kwam hij even uitpuffen aan zee. Wel zo'n kans laat je niet liggen. God stond ons bij: de voorstelling van Volop stond verkeerdelijk aangekondigd voor half tien maar dat gaf nog eens een verscheurende keuze: saignant of bien cuit, sorry volop. De twee voorstellingen begonnen om half elf. Volop ging over een jonge zelfmoordenaar, Saignant beloofde ons achter te laten met een bevreedend gevoel. En wij zaten bij een van Amerika's meest fascinerende acteurs-regisseurs op de school. Het werd een pladijsje bij Reneetje in de Stad Kortrijk en daarna een wandeling op de dijk. Hij wou persé de Thermae zien. Wel we hebben hem de Villa Mariza laten zien, de Venetiaanse Galerij en een bezoek aan de coulissen van de Thermae Palace georganiseerd: het binnenbad is ondertussen een balzaal geworden en de Turkse Baden een blitse nachtclub voor Limburgse pitspoezen met zaadvraag in de ogen. Maar wij keken door alles heen en zagen het oeuvre van Leopold II herrijzen in onze geest. In de gaanderij op de dijk staat... u gelooft niet... een paard op de gang. Even later klonk in de nacht van Oostende een striemend lied.

We leveren Roy terug af aan zijn begeleiders en trokken met enig schuldgevoel terug het gewoel van de binnenstad in. Wat hadden wij ondertussen gemist. Een blijkbaar doenbare

'Volop' maar vooral het eerste deel van 'En voor de vrouwen': plat maar geestig geleuter. Kijk dat is nog eens een idee: Theater aan de Tapkast (TaT) en dan is Lafayette iets beter dan het Variété.

Het werd alsmat later en in een stad waar jonge acteurs en straattheatermakers het voor het zeggen hebben, wordt alles theater. Wij hielden even de jongens van Bronstig Veulen in het oog die hun naam ook buiten de voorstelling alle eer aan doen, maar er zat dan ook vis in de vijver. Ter hoogle van Lafayette (weeral iets dat naar New York verwees!) was het goed toeven. Ze hebben wij daar vernomen dat Bruno Vanden Broecke ook echt in zijn broek doet in 'Win for life', ja dat toont nog maar eens de begeestering van de jonge acteur die de incontinentie secretaris met zoveel verve speelt dat hij zich voor de voorstelling met Spa Reine volgt om dan een Golden Shower te kunnen laten stromen. Die gasten staan voor niks en dat is theater.

Jean Bart

N.B.: Een kaper kan niet altijd op de kust blijven. Morgen schrijft mijn zoon Pikki Bart de derde aflevering van deze kroniek

EN WAT DACHT U ER ZELF VAN?

Wij vroegen de lezers van onze Dagkrant om ons hun reacties op TaZ te bezorgen. en ja hoor: hierboven mag onze Jean Bart zijn ironische gangen gaan. We hopen dat hij het de hele week volhoudt...
Andere reacties van lieve of andere lezers publiceren we voortaan hieronder. Kom op dus: u wordt beroemd!

ZWEET EN ONTROERING

Dinsdagavond. 20u. Een bloedheet Postgebouw. Een sfeervolle inkomhall. Een beetje macaber ook. Bevreedend.
De loktentoonstelling is grappig, verrassend, ook na de tweede kijkronde.
Ik kom voor "Win for Life" van Bronstig Veulen. Zweetdoordrenkt, een bestje uitgekookt een smal gangetje door, een backstage-ruimte, enkele herbestede herinneringen rechts.
De zaal Dit is he! Een ruwe bolster die meteen Sturm en Drang duidelijk maakt. Een ruimte die een anarchistisch theatergevoel ademt.
Sex, drugs en rock 'n roll-theater.
Een beetje het "De Vooruit-Domzaal"-gevoel. Het 'ver weg van alle casino's' gevoel. Het 'overbodige 400 miljoen-culturele centrum'-gevoel.

En daarin een fijnevoelige solovoortelling. Sobere scenische verwijzingen naar ouderwetse gezelligheid. Dikwijls spaarzaam licht, veel schaduwen. Halfdonker, halflicht. Net als de schemerzone van het leven waarin het personage zich bevindt.
Iemand fluistert mij toe dat het thema van de voorstelling hem volledig voorbijgestreefd lijkt.
Eenzaamheid, angst, verdriet is van alle tijden, mijn beste. De acteur en zijn theater keren hier terug naar de essentie van het medium: ze raken, ontroeren, brengen mij in een roes.
Eén voorstelling die de theaterverslaving rechtvaardigt. Een speelveld dat ons creatief denken scherpt. De drugs, de rock 'n roll. Nu de sex nog?

Duc Duquenooy
Theatermaker

FOUT!

Geachte Heren,

Mij werd verteld dat uw Dagkrant vooral de wijzigingen mekt en foutjes in de programmatuur brochure rechtzet. Ik ga er dus vanuit dat alles in uw leuke krantje ook juist is. Sorry hoor, maar de tikfouten storen mij enorm en af en toe glijdt een redacteur uit over de aanvangsuren. Ik hoop op beterschap!

Natuurlijk hebt u gelijk. Trouwens, wij zoeken zeer dringend een eindredacteur. De condities zijn: met vier tegelijk op één computer kunnen tikken, werken zonder telefoon, niet te zweten bij 35 graden zonder verlichting en vooral: zakker kunnen blijven. Goed gek zijn helpt dus.

Wij zoeken ook nog zeer dringend een layoutspecialist die bereid is vanavond nachtwerk te verrichten, aangezien de huidige het op dit ogenblik voor gezien houdt en eens eindelijk in z'n bedje gaat kruipen om ver weg van alle anonieme kritiek te kunnen werken aan z'n eigen voorstelling.

Van Marcke

DE MOOR
ELEKTRO-REUKEN

Bvba V.C.I.F.
VAN CRAEYNEST E.
059-512040

SIGMA
COATINGS
BESCHERMING VAN DE TOEGANG

03-3606311

SONY
Broadcast & Professional

Interbrew

N.V. OCKIER
(053) 20 32 23

n.v. LEMAHIEU H.K.
HOEDINGEN EN OOR- en EER-
LUSTARTIKELIEN